

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobkyně: **Z. Š.**
bytem X
proti

žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 15 Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 19. 5. 2022 u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) domáhala ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením žalovaného. Nezákonný zásah žalobkyně spatřuje v jednání žalovaného, který postupoval podle § 94 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a vydal sdělení o nezahájení přezkumného řízení ze dne 28. 2. 2022, č. j. MMR-12694/2022-31 a č. j. MMR-11210/2022-31, aniž by podle žalobního tvrzení najisto postavil, že předmětná rozhodnutí, k nimž směřoval podnět žalobkyně k provedení přezkumného řízení, jsou skutečně v právní moci.

II. Žaloba

2. Žalobkyně uvedla, že dne 17. 3. 2022 obdržela přípis žalovaného ze dne 28. 2. 2022, č. j. MMR-11210/2022-31 a č. j. MMR-12694/2022-31, oba označené jako „Sdělení o nezahájení přezkumného řízení ve smyslu ustanovení § 94 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.“
3. V jednání žalovaného, který postupoval podle § 94 odst. 1 správního řádu, aniž by najisto postavil, že předmětná rozhodnutí jsou za daných okolností skutečně v právní moci, spatřuje žalobkyně nezákonný zásah, v jehož důsledku jí žalovaný odepřel právo na řádné vypořádání se s jejím odvoláním jako účastníka nezahrnutého stavebním úřadem do okruhu účastníků řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve shrnul průběh správních řízení předcházejících vydání jeho rozhodnutí ze dne 9. 11. 2020, č. j. MMR-49390/2020-83/2313 a ze dne 10. 11. 2020, č. j. MMR-49522/202-83/2335, dotčených podnětem žalobkyně k zahájení přezkumného řízení ze dne 15. 11. 2021 (dále též „podnět“).
5. Dále s odkazem na subjektivní a objektivní lhůtu k případnému zahájení přezkumného řízení dle § 96 odst. 1 správního řádu uvedl, že zákonná lhůta k případnému zahájení přezkumného řízení marně uplynula dne 19. 11. 2021, když jak rozhodnutí ze dne 9. 11. 2020, č. j. MMR-49390/2020-83/2313, tak i rozhodnutí ze dne 10. 11. 2020, č. j. MMR-49522/202-83/2335, nabylo právní moci dne 19. 11. 2020. K tomu žalovaný doplnil, že přezkumné řízení je správním řízením vedeným z moci úřední podle §46 správního řádu a jeho zahájení tak není na rozdíl od odvolacího řízení v dispozici účastníků řízení.
6. Žalovaný rovněž upozornil, že v obou případech byla podnětem dotčená rozhodnutí předmětem soudního přezkumu u Krajského soudu v Ostravě v řízení sp. zn. 22 A 5/2021, resp. sp. zn. 22 A 6/2021, kde žaloby žalobkyně byly odmítnuty usneseními krajského soudu ze dne 4. 2. 2021, č. j. 22A 5/2021 – 19 a č. j. 22A 6/2021 – 19, kasační stížnosti žalobkyně byly zamítnuty jako nedůvodné u Nejvyššího správního soudu rozsudky ze dne 9. 12. 2021, č. j. 8 As 78/2021 - 51 a ze dne 19. 8. 2021, č. j. 8 As 79/2021 - 41 a ústavní stížnosti podané žalobkyní byly odmítnuty jako zjevně neopodstatněné usneseními ze dne 30. 3. 2022, sp. zn. I. ÚS 368/22 a ze dne 23. 11. 2021, sp. zn. I. ÚS 2850/21. Žalobkyně si

tedy dle žalovaného musela při podání podnětu být vědoma, jak bude žalovaný postupovat.

7. Žalovaný též poznamenal, že předmětem soudního přezkumu již byla i sdělení žalovaného o nezahájení přezkumného řízení ze dne 28. 2. 2022, č. j. MMR-12694/2022-31 a č. j. MMR-11210/2022-31, a to v řízení vedeném u městského soudu pod sp. zn. 10A 17/2020, kde soud žalobu odmítl, neboť nebyl shledán zásah do práv žalobkyně. Žalovaný proto namítl překážku rei iudicatae.
8. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze na základě včasné žaloby ve smyslu § 84 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) přezkoumal postup žalovaného z hlediska žalobkyní tvrzených skutkových okolností a odpovídající právní úpravy, přičemž v souladu s § 87 odst. 1 s. ř. s. vycházel při určení toho, zda zásah byl nezákonný, ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
10. Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen. V posuzované věci byla výzva obsahující poučení dle § 51 odst. 1 s. ř. s. doručena žalovanému dne 28. 6. 2022 a žalobkyni dne 27. 7. 2022. Ani jeden z účastníků se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, soud proto jejich souhlas s projednáním věci bez jednání presumoval. Pro úplnost soud poznamenává, že podání žalobkyně ze dne 30. 8. 2022, kterým vyslovila nesouhlas s projednáním věci bez jednání, bylo doručeno městskému soudu až dne 1. 9. 2022, poté, co soud v projednávané věci dne 31. 8. 2022 vyhlásil rozsudek, jehož zkrácené znění bylo téhož dne vyvěšeno na úřední desku soudu.
11. Soud tak ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
13. Žalobkyně dne 15. 11. 2021 učinila u žalovaného podnět k zahájení přezkumného řízení 1/ve věci rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2020, č. j. MMR-49390/2020-83/2313, o odvolání žalobkyně proti usnesení Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dne 21. 7. 2020, č. j. MSK 63890/2020, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím krajského úřadu ze dne 12. 6. 2017, č. j. MSK 49144/2017, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále jen „městský úřad“) ze dne 27. 2. 2017, č. j. MUFO 6824/2017, o zamítnutí žádosti žalobkyně o obnovu územního řízení ukončeného pravomocným územním rozhodnutím městského úřadu ze dne 5. 12. 2013, č. j. MUFO 23681/2013, o umístění stavby nazvané „X“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ a XK v katastrálním území X a dále

2/ ve věci rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2020, č. j. MMR-49522/2020-83/2335, o odvolání žalobkyně proti usnesení krajského úřadu ze dne 21. 7. 2020, č. j. MSK 63889/2020, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím krajského úřadu ze dne 20. 2. 2017, č. j. MSK 166566/2016, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí městského úřadu ze dne 15. 11. 2016, č. j. MUFO 35838/2016, o zamítnutí žádosti žalobkyně o obnovu územního řízení ukončeného pravomocným územním rozhodnutím městského úřadu ze dne 16. 8. 2013, č. j. MUFO 16009/2013, o umístění stavby nazvané „X“ na pozemcích parc. č. XL, XM, XA, XN a XO v katastrálním území X.

Podnět byl žalovanému doručen dne 16. 11. 2021.

14. Ve sděleních o nezahájení přezkumného řízení ve smyslu ustanovení § 94 odst. 1 správního řádu ze dne 28. 2. 2022, č. j. MMR-12694/2022-31 a č. j. MMR-11210/2022-31, žalovaný konstatoval, že napadená rozhodnutí (ze dne 9. 11. 2020, č. j. MMR-49390/2020-83/2313 a ze dne 10. 11. 2020, č. j. MMR-49522/2020-83/2335) nabyla právní moci dne 19. 11. 2020, tudíž usnesení o zahájení přezkumného řízení mohlo být vydáno nejpozději do 19. 11. 2021. Zákonem stanovená lhůta pro vydání usnesení o zahájení přezkumného řízení tak marně uplynula. Žalovaný po prostudování spisového materiálu uzavřel, že zahájení přezkumného řízení není jednak důvodné a kvůli uplynutí prekluzivní lhůty pro jeho zahájení ani vůbec možné.
15. V řízení vedeném u městského soudu pod sp. zn. 10A 17/2022 žalobkyně spatřovala nezákonný zásah v tom, že žalovaný nevydal ani sdělení o neshledání důvodů k zahájení přezkumného řízení a ani usnesení o zahájení přezkumného řízení ve věci jejího podnětu k zahájení přezkumného řízení ze dne 15. 11. 2021 ohledně rozhodnutí ze dne 9. 11. 2020, č. j. MMR-49390/2020-83/2313 a ze dne 10. 11. 2020, č. j. MMR-49522/2020-83/2335. Usnesením ze dne 12. 5. 2022, č. j. 10A 17/2022 – 21, městský soud žalobu odmítl pro neodstranitelný nedostatek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když shledal, že v posuzované věci nevydání sdělení či usnesení o zahájení přezkumného řízení pro žalobkyni nepředstavovalo žádný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Pouze nad rámec odůvodnění citovaného usnesení soud konstatoval, že žalovaný na podnět žalobkyně nakonec reagoval, a to ve sděleních ze dne 28. 2. 2022 o nezahájení přezkumného řízení č. j. MMR11210/2022 – 31 a č. j. MMR-12694/2022-31.
16. Námitku žalovaného týkající se překážky věci pravomocně rozhodnuté (překážku rei iudicatae) soud vyhodnotil jako nedůvodnou, neboť v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem vedeném pod sp. zn. 10 A 17/2022 a v projednávané věci není dána totožnost nároku a žalobních (skutkových) tvrzení.
17. Podle § 94 odst. 1 správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Přezkumné řízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí předběžně vykonatelné podle § 74 a dosud nenabylo právní moci; pokud bylo po zahájení takového přezkumného řízení podáno odvolání, postupuje se podle ustanovení hlavy VIII této části. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli.

18. Podle § 95 odst. 1 správního řádu správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, zahájí z moci úřední přezkumné řízení, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Podle odst. 2 citovaného ustanovení, jestliže podnět k přezkumnému řízení dal účastník, může přezkumné řízení provést správní orgán, který přezkoumávané rozhodnutí vydal, pokud plně vyhoví účastníkovi, který podnět uplatnil, a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému jinému účastníkovi, ledaže s tím všichni, jichž se to týká, vyslovili souhlas. Jinak předá věc k provedení přezkumného řízení nadřízenému správnímu orgánu.
19. Podle § 96 odst. 1 správního řádu usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci.
20. Jak již bylo shora uvedeno, žalobkyně se podanou žalobou domáhá ochrany proti nezákonnému zásahu orgánu veřejné moci ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s., který spatřuje v jednání žalovaného, který postupoval podle § 94 odst. 1 správní řád a vydal sdělení o nezahájení přezkumného řízení ze dne 28. 2. 2022, č. j. MMR-12694/2022-31 a č. j. MMR-11210/2022-31, aniž by podle žalobkyně najisto postavil, že předmětná rozhodnutí, k nimž směřoval podnět žalobkyně k provedení přezkumného řízení, jsou skutečně v právní moci.
21. Podle § 82 s. ř. s. se může „každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl přímo zaměřen proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, žalobou domáhat u soudu ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný“. Jak plyne z judikatury správních soudů, ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může správní soud poskytnout tehdy, jsou-li kumulativně splněny podmínky, aby žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65, č. 603/2005 Sb. NSS, rozsudek NSS ze dne 9. 1. 2013, č. j. 1 Aps 10/2012 - 20, nebo rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2014, č. j. 7 Afs 125/2014 - 32). Posouzení jednotlivých definičních znaků nezákonného zásahu je pak vždy otázkou věcného (meritorního) přezkumu žaloby (např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 8 Aps 6/2007-247, č. 1773/2009 Sb. NSS), ledaže by bylo z povahy věci zcela zjevné, že o nezákonný zásah jít nemůže; pak soud žalobu odmítne (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015 - 160, bod 63).
22. K tomu soud předně uvádí, že samotné nezahájení přezkumného řízení nezákonným zásahem pojmově být nemůže, neboť na zahájení takového řízení není dán právní nárok. Jedná se totiž o dozorčí prostředek, který není v dispozici účastníků řízení, ale je uplatňován z úřední povinnosti – zahájení či nezahájení přezkumného řízení tak závisí na úvaze nadřízeného správního orgánu. Soudy proto dovodily, že proti nezahájení přezkumného řízení (potažmo sdělení o neshledání důvodů k jeho zahájení) se nelze bránit zásahovou žalobou, stejně jako se proti tomu nelze bránit ani žalobou nečinnosti či

žalobou proti rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2018, č. j. 10 As 374/2017 - 51).

23. Aby mohl být postup žalovaného označen za nezákonný zásah, musela by být splněna také podmínka druhá, tedy zkrácení žalobkyně na jejích právech.
24. Podle ustanovení § 94 odst. 1 správního řádu je přezkumné řízení možno zahájit výhradně jen z moci úřední, a to za podmínky, že lze současně důvodně pochybovat o tom, že pravomocné rozhodnutí správního orgánu bylo učiněno v souladu s právními předpisy. Podnět podaný v této souvislosti účastníkem správního řízení není považován za návrh na zahájení řízení. K této otázce se vyjádřil Ústavní soud ve svém rozhodnutí ze dne 22. 6. 2009, sp.zn. III. ÚS 1344/09, kdy uvedl, že *„podnět k provedení přezkumného řízení ve smyslu § 94 a násl. správního řádu je tzv. nápravným prostředkem dozorčího práva; k zahájení řízení zde může dojít výlučně z úřední povinnosti, nikoliv přímo v důsledku podnětu účastníka. Podnět k provedení přezkumného řízení podle § 94 a násl. správního řádu není návrhem na zahájení řízení a účastník, který takový podnět podá, tedy nemá na přezkoumání pravomocného rozhodnutí v přezkumném řízení právní nárok“*.
25. Judikatura správních soudů již vyložila, že na zahájení přezkumného řízení není právní nárok (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2016, č. j. 5 As 203/2015 - 141, č. 3454/2016 Sb. NSS) a že sdělení dle § 94 odst. 1 správního řádu, že zde nejsou důvody pro zahájení přezkumného řízení, nepodléhá soudnímu přezkumu ani jako rozhodnutí dle § 65 s. ř. s. (v rozsudku ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 As 55/2007 - 71, č. 1831/2008 Sb. NSS, ze dne 14. 5. 2021, č. j. 4 As 379/2020 - 20) a ani jako nezákonný zásah (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2015, č. j. 5 As 127/2015 - 37, dle něhož *„sdělením vydaným podle § 94 odst. 1 správního řádu nebylo zasaženo do právní sféry stěžovatele a není možné takové sdělení posuzovat jako nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.“*; k tomu přiměřeně srov. rovněž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 As 55/2007 - 71, č. 1831/2009 Sb. NSS).
26. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019 - 39, bod 86, k povaze tohoto řízení uvedl: *„Přezkumné řízení slouží výlučně ochraně zákonnosti, k ochraně subjektivního práva mají adresáti správního rozhodnutí k dispozici opravné prostředky, případně – pokud nebyli ve výjimečných případech dle zákona účastníky správního řízení – mohou proti rozhodnutí podat žalobu podle § 65 odst. 1 s. ř. s. [takto již rozsudek rozšířeného senátu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 4 As 31/2006-73, č. 1513/2008 Sb. NSS, Honební společenstvo Stříbro; jakkoli se tento rozsudek týkal podnětu k přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení podle starého správního řádu (č. 71/1967 Sb.), tento právní názor samozřejmě platí též na nynější přezkumné řízení nebo jeho nejrůznější obdoby v jiných případech].“*
27. Ze shora uvedeného je zřejmé, že postupem žalovaného podle § 94 odst. 1 správní řád a vydáním sdělení o nezahájení přezkumného řízení ze dne 28. 2. 2022, č. j. MMR-12694/2022-31 a č. j. MMR-11210/2022-31, ať již z jakéhokoliv důvodu, nemohla být žalobkyně zkrácena na právech dle čl. 36 odst. 1 a 2 a čl. 38 odst. 2 garantovaných Listinou základních práv a svobod, neboť žalobkyně nemá právo na zahájení přezkumného řízení na základě svého podnětu. Sděleními o nezahájení přezkumného řízení žalovaný žalobkyni pouze oznámil, že mimořádný procesní prostředek dozorčího práva nepoužije. Do práv žalobkyně tato sdělení ani procesní postup žalovaného následující po doručení podnětu žalobkyně k zahájení přezkumného řízení ze dne 15. 11. 2021 nijak nezasáhly.

28. Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že ze správního spisu je zřejmé, že podnět k zahájení přezkumného řízení ze dne 15. 11. 2021 došel žalovanému dne 16. 11. 2021, tedy krátkou dobu před koncem lhůty k zahájení přezkumného řízení (roční objektivní lhůta k zahájení přezkumného řízení podle ustanovení § 96 odst. 1 správního řádu skončila dnem 19. 11. 2021). Žalovaný neměl žádnou pochybnost o okamžiku, kdy podnětem napadená rozhodnutí nabyla právní moci. Jak již bylo konstatováno, správní orgán nemá ze zákona povinnost zahájit přezkumné řízení na základě podnětu účastníka a k jeho zahájení přistoupí pouze tehdy, pokud má pochybnosti o tom, že pravomocné rozhodnutí bylo učiněno v souladu s právními předpisy. V posuzované věci byla pravomocná rozhodnutí správního orgánu, jejichž přezkumu se žalobkyně svým podnětem domáhala, již předmětem soudního přezkumu v řízeních vedených u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 5/2021 a sp. zn. 22 A 6/2021, v navazujících řízeních u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8As 78/2021 a sp. zn. 8As 79/2021, a poté i v řízení před Ústavním soudem sp. zn. I ÚS 2850/21 a sp. zn. I. ÚS 368/22, proto žalovaný předmětná pravomocná rozhodnutí považoval za rozhodnutí vydaná v souladu s právními předpisy.
29. Z uvedeného tak vyplývá, že pakliže žalobkyně nemá právní nárok na zahájení přezkumného řízení dle § 94 a násl. správního řádu, nemohlo být vydáním sdělení o nezahájení přezkumného řízení ze dne 28. 2. 2022, č. j. MMR-12694/2022-31 a č. j. MMR-11210/2022-31 ani procesním postupem žalovaného předcházejícím těmto sdělením, zasaženo do jejích veřejných subjektivních práv, a tudíž se nejedná o nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci byl úspěšný žalovaný, kterému však žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. srpna 2022

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu